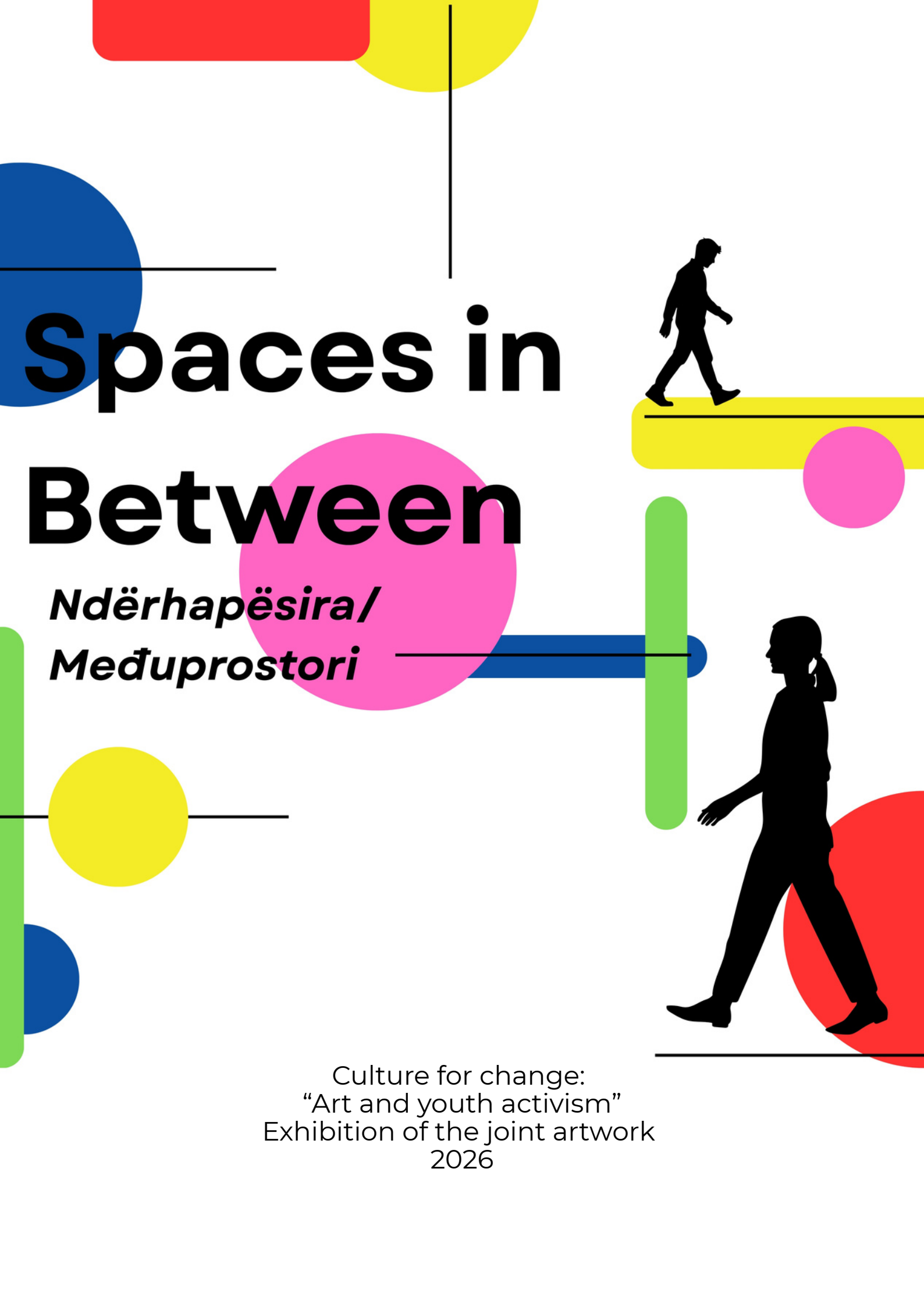
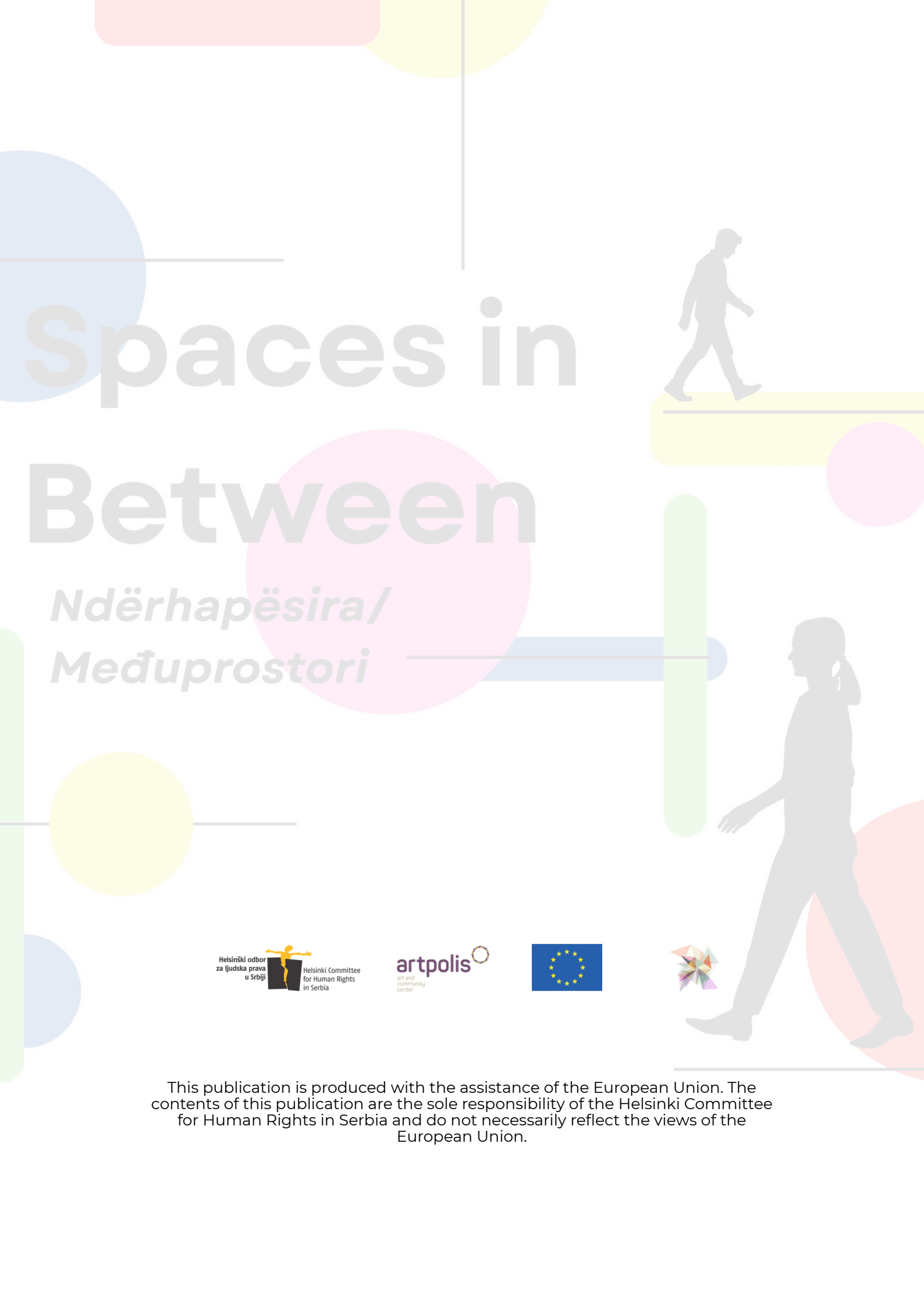

Spaces in Between

*Ndërhapësira/
Međuprostori*

Culture for change:
"Art and youth activism"
Exhibition of the joint artwork
2026

Spaces in Between

*Ndërhapësira/
Međuprostori*

This publication is produced with the assistance of the European Union. The contents of this publication are the sole responsibility of the Helsinki Committee for Human Rights in Serbia and do not necessarily reflect the views of the European Union.

MEĐUPROSTORI

Šta se dešava kada se mladi iz Beograda, Prištine, Novog Sada, Uroševca, Pančeva, Kragujevca, Gnjilana zaista upoznaju? Radovi su nastali kroz zajedničko stvaranje u programu Intercultural Icebreakers, iz susreta, razgovora, nelagodnosti, ali i momenata bliskosti i poverenja.

Ovi radovi ne nude gotove odgovore. Oni polaze od pitanja: Šta ostaje nakon razgovora? Kako se odnosi grade u prostoru koji nosi terete prošlosti? Izložba je zamišljena kao prostor susreta, gde umetnost postaje povod za dijalog, a ne njegov zaključak.

NDËRHAPËSIRA

Çfarë ndodh kur të rinjtë nga Beogradi, Prishtina, Novi Sadi, Ferizaj, Gjilani, Suhareka, Mitrovica, Pançeva, Vršaci, Jagodina dhe Kragujevci njihen vërtet me njëri-tjetrin? Këto vepra janë krijuar përmes një procesi të përbashkët artistik në kuadër të programit Intercultural Icebreakers, duke lindur nga takimet, bisedat, momentet e pahatisë, por edhe nga afërsia dhe besimi.

Veprat nuk ofrojnë përgjigje të gatshme. Ato nisin nga pyetje: Çfarë mbetet pas një bisede? Si ndërtohen marrëdhëniet në hapësira që mbartin peshën e së kaluarës? Ekspozita është konceptuar si një hapësirë takimi, ku arti bëhet pikënisje për dialog, e jo përfundimi i tij.

SPACES IN BETWEEN

What happens when young people from Belgrade, Prishtina, Novi Sad, Uroševac, Pančevo, and Kragujevac truly get to know each other?

These works were created through shared artistic practice within the Intercultural Icebreakers programme - emerging from encounters, conversations, moments of discomfort, as well as closeness and trust.

The works do not offer ready-made answers. Instead, they begin with questions: What remains after a conversation? How are relationships built in spaces that carry the weight of the past? The exhibition is conceived as a space of encounter, where art becomes a starting point for dialogue, not its conclusion.

KRISTINA VUČKOVIĆ

Kristina Vučković je ilustratorka i slikarka čiji se rad zasniva na istraživanju fantastike, mistike i snažnih emocionalnih naboja, posebno kroz vizuelno oblikovanje mitoloških sadržaja. U svojoj umetničkoj praksi gradi narative i maštovite svetove koji pozivaju posmatrača da ih dopuni sopstvenim doživljajem. Završila je osnovne i master studije na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu sa visokim uspehom i realizovala brojne projekte, izložbe i ilustratorske angažmane u zemlji i inostranstvu.

Kristina Vučković është ilustratore dhe piktore, puna e së cilës mbështetet në hulumtimin e fantazisë, mistikës dhe gjendjeve intensive emocionale, veçanërisht përmes formësimit vizual të përmbajtjeve mitologjike. Në praktikën e saj artistike, ajo ndërton narrativa dhe botë imagjinare që e ftojnë shikuesin t'i plotësojë ato përmes përvojës personale. Studimet bachelor dhe master i ka përfunduar në Fakultetin e Arteve të Aplikuara në Beograd me sukses të lartë akademik dhe ka realizuar projekte të shumta, ekspozita dhe bashkëpunime ilustrative në Serbi dhe jashtë saj.

Kristina Vučković is an illustrator and painter whose work is grounded in the exploration of fantasy, mysticism, and intense emotional states, particularly through the visual shaping of mythological content. Within her artistic practice, she constructs narratives and imaginative worlds that invite the viewer to complete them through personal experience. She completed both her undergraduate and master's studies at the Faculty of Applied Arts in Belgrade with high academic achievement and has realized numerous projects, exhibitions, and illustration commissions in Serbia and abroad.

ALBUM

Rad je vizuelno-tekstualni dnevnik susreta, nastao iz ličnog iskustva boravka, razgovora i zajedničkih trenutaka učesnika programa. Kroz ilustracije i rukom zapisane izjave, autorka beleži procese približavanja, razumevanja i građenja poverenja, ostavljajući prostor za intimno čitanje i lično prepoznavanje.

The work takes the form of a visual and textual diary of encounters, emerging from personal experiences of shared time, conversations, and everyday moments among programme participants. Through illustrations and handwritten statements, the artist records processes of closeness, understanding, and the gradual building of trust, leaving space for intimate reading and personal resonance.

The work takes the form of a visual and textual diary of encounters, emerging from personal experiences of shared time, conversations, and everyday moments among programme participants. Through illustrations and handwritten statements, the artist records processes of closeness, understanding, and the gradual building of trust, leaving space for intimate reading and personal resonance.

MILICA AVRAMOVIĆ

Milica Avramović je grafička dizajnerka koja pohađa master studije grafičkog dizajna na Fakultetu filologije i umetnosti u Kragujevcu, gde je završila i osnovne studije. Tokom školovanja pokazala je izraženo interesovanje za umetnost, fotografiju, dizajn i kreativne projekte. Aktivno je izlagala na brojnim domaćim i međunarodnim izložbama i dobitnica je više nagrada.

Milica Avramović është dizajnere grafike dhe aktualisht ndjek studimet master në dizajn grafik në Fakultetin e Filologjisë dhe Arteve në Kragujevac, ku ka përfunduar edhe studimet bachelor. Gjatë edukimit të saj ka treguar interes të veçantë për artin, fotografinë, dizajnin dhe projektet kreative. Ka ekspozuar në mënyrë aktive në shumë ekspozita kombëtare dhe ndërkombëtare dhe është fituese e disa çmimeve.

Milica Avramović is a graphic designer currently pursuing a master's degree in graphic design at the Faculty of Philology and Arts in Kragujevac, where she also completed her undergraduate studies. Throughout her education, she has shown a strong interest in art, photography, design, and creative projects. She has actively exhibited at numerous national and international exhibitions and is the recipient of several awards.

SEGMENTS

Rad se zasniva na dokumentovnom pristupu, beleži spontane scene i trenutke koji oblikuju naše iskustvo boravka u Beogradu i Prištini. Fokus je na fragmentima svakodnevnice. Svaka fotografija predstavlja mali segment stvarnosti dok se njihovim povezivanjem otvara šira priča o prostoru, ljudima i atmosferi koja nas okružuje.

Vepra bazohet në një qasje dokumentare, duke kapur skena dhe momente spontane që formësojnë përvojën e qëndrimit në Beograd dhe Prishtinë. Fokusi vendoset në fragmente të jetës së përditshme. Çdo fotografi paraqet një segment të vogël të realitetit, ndërsa lidhja mes tyre hap një narrativë më të gjerë për hapësirën, njerëzit dhe atmosferën që i rrethon.

he work is based on a documentary approach, capturing spontaneous scenes and moments that shape the experience of staying in Belgrade and Prishtina. The focus is placed on fragments of everyday life. Each photograph represents a small segment of reality, while their connection opens a broader narrative about space, people, and the atmosphere that surrounds them.

ANNA ŠEBEŠĆAN

Anna Šebešćan diplomirala je na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu, na odseku za konzervaciju i restauraciju, a trenutno pohađa master studije na istom fakultetu. Autorka je tri samostalne izložbe: u Domu omladine u Vršcu, izložbe Tonight We Are Young u Domu vojske i izložbe Cvet između pepela i mirisa u galeriji Tačke susretanja. Učesnica je brojnih kolektivnih izložbi i umetničkih programa.

Anna Šebešćan ka diplomuar në Fakultetin e Arteve të Aplikuara në Beograd, në Departamentin e Konservimit dhe Restaurimit, dhe aktualisht ndjek studimet master në të njëjtin institucion. Është autore e tre ekspozitave personale dhe ka marrë pjesë në një numër të madh ekspozitash kolektive dhe programesh artistike.

Anna Šebešćan graduated from the Faculty of Applied Arts in Belgrade, Department of Conservation and Restoration, and is currently enrolled in master's studies at the same institution. She is the author of three solo exhibitions and has participated in numerous group exhibitions and artistic pro

TOGETHER

Rad se sastoji od tri celine: Oslobođanje, Rekonekcija i Isceljivanje, kroz koje se istražuju procesi isceljenja nastali kroz odnose i povezivanje.

Prvi deo bavi se oslobođanjem od posledica rata, dezinformacija i predrasuda. Bodljikava žica i olujno nebo simbolizuju opterećenu prošlost, dok ptica koja se oslobađa predstavlja mir, slobodu i težnju ka pravdi. U tom kontekstu, isprepletana žica simbolizuje povezanost srpske i albanske kulture.

Drugi deo, Rekonekcija, prikazuje uspostavljanje odnosa među ljudima, inspirisano zajedničkim trenucima i gestom deljenja cveća kao simbolom nevinosti i povezivanja.

Treći deo naglašava značaj saosećanja i solidarnosti. Kroz razumevanje i empatiju, lične rane prerastaju u kolektivnu snagu, a „moje“ i „tvoje“ postaju „naše“.

Vepra përbëhet nga tri njësi: Çlirimi, Rilidhja dhe Shërimi, duke eksploruar proceset e shërimit që ndodhin përmes marrëdhënieve dhe lidhjes.

Pjesa e parë trajton çlirimin nga pasojat e luftës, dezinformimit dhe paragjykimëve. Tela me gjemba dhe qielli i stuhishëm simbolizojnë një të kaluar të rënduar, ndërsa zogu që çlirohet përfaqëson paqen, lirinë dhe thirrjen për drejtësi. Në këtë kontekst, tela e ndërthurur simbolizon lidhjen mes kulturës serbe dhe asaj shqiptare.

Pjesa e dytë, Rilidhja, paraqet krijimin e marrëdhënieve mes njerëzve, e frymëzuar nga momentet e përbashkëta dhe gjesti i ndarjes së luleve si simbol i pafajësisë dhe afrimit.

Pjesa e tretë thekson empatinë dhe solidaritetin. Përmes mirëkuptimit dhe ndjeshmërisë, plagët individuale shndërrohen në forcë kolektive, dhe “e imja” dhe “e jotja” bëhen “e jona”.

The work consists of three segments: Liberation, Reconnection, and Healing, exploring processes of healing that emerge through relationships and connection.

The first segment addresses liberation from the consequences of war, misinformation, and prejudice. Barbed wire and a stormy sky symbolize a burdened past, while a bird breaking free represents peace, freedom, and a call for justice. In this context, intertwined wire symbolizes the connection between Serbian and Albanian cultures.

The second segment, Reconnection, focuses on the formation of relationships, inspired by shared moments and the gesture of exchanging flowers as a symbol of innocence and bonding.

The third segment emphasizes empathy and solidarity. Through understanding and compassion, individual wounds transform into collective strength, and “mine” and “yours” become “ours.”

VASILISA JOVANOVIĆ

Vasilisa Jovanović is a graphic designer who developed the foundations of her artistic practice at the Faculty of Media and Communications in Belgrade, studying digital arts. During her studies, she expanded her creative perspective through Erasmus+ mobility programmes, including a semester at Philipps University in Marburg, Germany. Her artistic practice focuses on themes of nostalgia, forgetting, and everyday female experience.

Vasilisa Jovanović është dizajnere grafike që bazat e praktikës së saj artistike i zhvilloi në Fakultetin e Mediave dhe Komunikimeve në Beograd, në drejtimin e arteve digjitale. Gjatë studimeve, ajo e zgjeroi perspektivën e saj krijuese përmes programeve të mobilitetit Erasmus+, përfshirë një semestër në Universitetin Philipps në Marburg, Gjermani. Praktika e saj artistike fokusohet në temat e nostalgjisë, harresës dhe përvojës së përditshme femërore.

Vasilisa Jovanović is a graphic designer who developed the foundations of her artistic practice at the Faculty of Media and Communications in Belgrade, studying digital arts. During her studies, she expanded her creative perspective through Erasmus+ mobility programmes, including a semester at Philipps University in Marburg, Germany. Her artistic practice focuses on themes of nostalgia, forgetting, and everyday female experience.

Nakon emotivno intenzivnog programa, trenutak koji joj je ostao najupečatljiviji vezan je za komentar jednog od učesnika, izrečen povodom grafita viđenih u Beogradu. Taj naizgled dobronameran iskaz razotkrio je duboki jaz između namere i značenja političkih poruka, ostavljajući osećaj gorčine zbog nerazumevanja količine mržnje sadržane u takvim sloganima. I nakon izvesnog vremena, ta gorčina ostaje, zajedno sa željom da se sve može svesti na lične odnose i iskustvo bliskosti koje je među učesnicima postojalo.

Pas këtij programi emocionalisht intensiv, momenti që i mbeti më i gjallë ishte një koment i bërë nga një pjesëmarrës në reagim ndaj grafiteve të parë në Beograd. Ky koment, në dukje i mirëqenë, zbuloi një hendek të thellë mes qëllimit dhe kuptimit real të mesazheve politike, duke lënë pas një ndjenjë hidhërimi të lidhur me pamundësinë për të kuptuar nivelin e urrejtjes së përfshirë në slogane të tilla. Edhe pas muajsh, kjo ndjenjë mbetet, e shoqëruar nga dëshira e vazhdueshme që gjithçka të mund të reduktohej në marrëdhënie personale dhe në afërsinë e ndarë mes pjesëmarrësve.

Following this emotionally intense programme, the moment that remained most vivid for her was a comment made by a participant in response to graffiti seen in Belgrade. This seemingly well-intentioned statement revealed a deep gap between intention and the actual meaning of political messages, leaving a sense of bitterness rooted in the inability to grasp the level of hatred embedded in such slogans. Even months later, this bitterness remains, accompanied by a recurring wish that everything could be reduced to personal relationships and the closeness shared among participants.

ERLIND & EGZONA

Erlind i Egzona su dvoje mladih ljudi koji su oduvek razmišljali drugačije. Veruju u dobro u ljudima i odbijaju generalizacije. Njihov stav je jasan: život nije politika. Vođeni su vrednostima poštovanja i integriteta, oblikovanim kroz raznovrsna životna iskustva, različite sredine i susrete. Učešće u ovom projektu pomoglo im je da dodatno razjasne sopstvene pozicije i poglede.

Erlindi dhe Egzona janë dy të rinj që gjithmonë i janë qasur botës ndryshe. Ata besojnë në të mirën te njerëzit dhe refuzojnë përgjithësimet. Qëndrimi i tyre është i qartë: jeta nuk është politikë. Të udhëhequr nga vlerat e respektit dhe integritetit, si dhe të formuar nga përvoja të ndryshme jetësore në vende dhe situata të ndryshme, pjesëmarrja e tyre në këtë projekt i ndihmoi të qartësojnë edhe më tej perspektivat e tyre.

Erlind and Egzona are two young individuals who have always approached the world differently. They believe in the good in people and reject generalizations. Their position is clear: life is not politics. Guided by values of respect and integrity, and shaped by diverse life experiences across different places and encounters, their participation in this project helped them further clarify their perspectives.

STITCHED SCARS, SHARED HANDS: THE FABRIC OF COEXISTENCE

Rad se sastoji od dve majice koje zajedno čine celinu. Kroz otiske ruku, simbole i dvojezične poruke, delo govori o raznolikosti, prvim koracima povezivanja i potrebi za dijalogom. Suprotstavljeni vizuelni jezici ukazuju na bliskost i raskide, ali i na mogućnost razumevanja koje počinje slušanjem.

Vepra përbëhet nga dy bluza që së bashku formojnë një tërësi. Përmes gjurmëve të duarve, simboleve dhe mesazheve dygjuhëshe, ajo flet për diversitetin, afrimin e parë dhe nevojën për dialog. Gjuhët vizuale të kundërta tregojnë afërsi dhe ndarje, por edhe mundësinë e mirëkuptimit që nis nga dëgjimi.

The work consists of two T-shirts forming a unified whole. Through handprints, symbols, and bilingual messages, it addresses diversity, first connections, and the need for dialogue. Contrasting visual languages point to both closeness and rupture, as well as the possibility of understanding that begins with listening.

TEODORA RADAK

Teodora Radak je studentkinja završne godine fotografije na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu. Fotografijom i umetnošću aktivno se bavi od 2017. godine, a učestvovala je na brojnim grupnim izložbama, projektima i festivalima u Srbiji i regionu.

Teodora Radak është studente e vitit të fundit të fotografisë në Fakultetin e Arteve të Aplikuara në Beograd. Ajo merret aktivisht me fotografi dhe art që nga viti 2017 dhe ka marrë pjesë në shumë ekspozita kolektive, projekte dhe festivale në Serbi dhe rajon.

Teodora Radak is a final-year photography student at the Faculty of Applied Arts in Belgrade. She has been actively engaged in photography and art since 2017 and has participated in numerous group exhibitions, projects, and festivals in Serbia and the region.

DREAM AND REALITY

Diptih analognih fotografija nastao tokom programa Cultural Icebreakers 2025, snimljen u hotelskim sobama u Beogradu i Prištini. Na fotografijama je prikazana Emilija Kosić, učesnica programa i autorkina cimerka tokom desetodnevnog boravka. Razgovori vođeni pred san, u intimnom prostoru hotelske sobe, postaju prostor razmene iskrenih i ličnih utisaka.

Hotelska soba, lišena spoljašnjih uticaja i konteksta grada, doživljava se kao neutralan prostor, „ničija zemlja“. Suprotstavljnje budnosti i sna uspostavlja paralelu između stvarnosti kakva jeste i one kakva se priželjkuje – između jave i sna.

Një diptik fotografish analoge i realizuar gjatë programit Cultural Icebreakers 2025, i fotografuar në dhoma hoteli në Beograd dhe Prishtinë. Fotografitë paraqesin Emilija Kosić, pjesëmarrëse e programit dhe shoqe dhome e artistes gjatë qëndrimit dhjetëditor. Bisedat para gjumit, brenda hapësirës intime të dhomës së hotelit, shndërrohen në momente ndarjeje reflektimesh të sigjerta dhe personale.

Dhoma e hotelit, e zhveshur nga ndikimet e jashtme dhe konteksti urban, përjetohet si një hapësirë neutrale—një lloj toke e askujt. Kontrasti mes zgjimit dhe gjumit krijon një paralelizëm mes realitetit siç është dhe realitetit të dëshiruar, mes vetëdijes dhe ëndrrës.

A diptych of analogue photographs created during the Cultural Icebreakers 2025 programme, photographed in hotel rooms in Belgrade and Prishtina. The photographs depict Emilija Kosić, a programme participant and the artist's roommate during the ten-day stay. Conversations held before sleep, within the intimate space of the hotel room, become moments of sharing sincere and personal reflections.

The hotel room, stripped of external influences and urban context, is experienced as a neutral space—a kind of no-man's-land. The contrast between wakefulness and sleep establishes a parallel between reality as it is and reality as desired, between consciousness and dream.

ALEKSANDAR VELINOVSKI

Aleksandar Velinovski je student Fakulteta primenjenih umetnosti u Beogradu, na Katedri za tekstil. Njegovo obrazovanje i interesovanja oblikovana su kroz raznovrsna iskustva, uključujući programiranje, učenje kineskog jezika, solo pevanje i studije sociologije. Kroz preplitanje ovih disciplina razvija autentičan umetnički izraz i sinesteziju znanja. U svom radu istražuje paradokse postojanja, misterioznost ljudske psihe i fantazmagorične narative. Njegov izraz osciluje između naglašenog nadrealizma i svesne banalizacije realizma, sa ciljem lakšeg prihvatanja fundamentalnih istina o poreklu i prolaznosti.

Aleksandar Velinovski është student në Fakultetin e Arteve të Aplikuara në Beograd, në Departamentin e Dizajnit të Tekstilit. Edukimi dhe interesat e tij janë formësuar përmes përvojave të ndryshme, duke përfshirë programimin CNC, mësimin e gjuhës kineze mandarine, këndimin solo dhe studimin e sociologjisë. Përmes ndërthurjes së këtyre disiplinave, ai zhvillon një gjuhë artistike autentike dhe një sintezë njohurish. Puna e tij eksploron paradokset e ekzistencës, misteret e psikikës njerëzore dhe narrativa fantazmagorike. Shprehja e tij lëkundet mes surrelizmit të theksuar dhe banalizimit të vetëdijshëm të realizmit, me synimin për t'i bërë më të qasshme të vërtetat themelore të jetës, pasigurinë e origjinës dhe pashmangshmërinë e zhdukjes.

Aleksandar Velinovski is a student at the Faculty of Applied Arts in Belgrade, Department of Textile Design. His education and interests have been shaped through diverse experiences, including CNC programming, learning Mandarin Chinese, solo singing, and studying sociology. Through the intersection of these disciplines, he develops an authentic artistic language and a synthesis of knowledge. His work explores paradoxes of existence, the mysteries of the human psyche, and phantasmagorical narratives. His expression oscillates between heightened surrealism and the conscious banalization of realism, aiming to make life's fundamental truths, uncertainty of origin and inevitability of disappearance, more approachable.

SISTERHOOD VOW

Skulpturalno-tekstilna instalacija nastala iz ličnog poetskog teksta, koja tematizuje žensku snagu, iscrpljenost i trajnu ulogu žene u društvu. Rad čine dve ženske figure povezane pletenicom, čija veza postaje metafora zaveta i sestrinstva koje ne proizilazi iz krvnog srodstva, već iz zajedničkog iskustva opstanka.

Poseban sloj rada odnosi se na ulogu žene u ratu. Figure bez nogu ne predstavljaju telesnu manu, već metaforički ukazuju na ograničenja kretanja, izbora i bekstva, kao i na trajne posledice nasilja. Rad ne prikazuje heroizam, već svedoči o telima koja pamte i o svetlosti koja opstaje uprkos iscrpljenosti.

Një instalacion skulpturor-tekstili që buron nga një tekst poetik personal, duke trajtuar forcën femërore, lodhjen dhe rolin e qëndrueshëm të grave në shoqëri. Vepra përbëhet nga dy figura femërore të lidhura me një gërshet, duke krijuar metaforën e një betimi një motërsi që nuk bazohet në lidhje gjaku, por në përvojën e përbashkët të mbijetesës.

Një shtresë e veçantë e veprës trajton rolin e grave në luftë. Paraqitja e figurave pa këmbë nuk simbolizon paaftësi fizike, por në mënyrë metaforike pasqyron kufizimet e lëvizjes, zgjedhjes dhe arratisjes, si dhe pasojat afatgjata të dhunës seksuale dhe formave të tjera të dhunës. Vepra nuk paraqet heroizëm, por shërben si dëshmi e trupave që mbajnë kujtesën, e duarve që qëndrojnë dhe e dritës që vazhdon të ekzistojë pavarësisht lodhjes.

A sculptural-textile installation originating from a personal poetic text, addressing female strength, exhaustion, and the enduring role of women in society. The work consists of two female figures connected by a braid, forming a metaphor for a vow, a sisterhood not based on blood relation, but on shared experience of survival.

A distinct layer of the work addresses the role of women in war. The depiction of figures without legs does not symbolize physical disability, but metaphorically reflects limited possibilities of movement, choice, and escape, as well as the lasting consequences of sexual and other forms of violence. The work does not portray heroism, but serves as testimony to bodies that remember, hands that endure, and light that persists despite exhaustion.

EMILIJA KOSIĆ

Rođena je 4. septembra 2003. godine u Valjevu, Srbija. Trenutno je studentkinja četvrte godine Fakulteta primenjenih umetnosti u Beogradu, na smeru Fotografija.

Njena umetnička praksa zasniva se na dokumentarnom pristupu sa suptilnim konceptualnim slojem. Često se oslanja na sopstvenu porodicu kao prizmu kroz koju istražuje načine na koje odnosi, društvo i politika oblikuju ono što jesmo.

Ajo ka lindur më 4 shtator 2003 në Valjevë, Serbi. Aktualisht është studente e vitit të katërt në Fakultetin e Arteve të Aplikuara në Beograd, në drejtimin e Fotografisë.

Praktika e saj artistike bazohet në një qasje dokumentare me një shtresë të hollë konceptuale, duke u fokusuar shpesh te familja e saj si prizëm përmes së cilit eksploron se si marrëdhëniet, shoqëria dhe politika formësojnë atë që jemi.

She was born on September 4, 2003, in Valjevo, Serbia. She is currently a fourth-year photography student at the Faculty of Applied Arts in Belgrade.

Her artistic practice is based on a documentary approach with a subtle conceptual layer, often focusing on her family as a lens through which she explores how relationships, society, and politics shape who we are.

WHAT REMAINS AFTER THEM? WHAT DO WE INHERIT?

Postavka se sastoji od dokumentarnih fotografija koje istražuju pojam nasleđa kroz prostor i arhitekturu. Prikazana su dva mesta čiji identiteti oblikuju sadašnjost i nagoveštavaju budućnost. Verski objekti, državne institucije i arhitektonski simboli predstavljaju kulturno nasleđe preneto iz prethodnih generacija.

Istovremeno, ovi prostori nose tragove konflikta, ratova, podela i nacionalizma. Rad postavlja pitanje odnosa prema tom nasleđu: da li ga prihvatamo, odbacujemo ili preoblikujemo.

Otvora se i prostor za vrednosti poput ljubavi, solidarnosti i zajedništva, koje možda tiho opstaju u kolektivnom sećanju. Rad poziva na promišljanje sveta koji smo nasledili i sveta koji ćemo ostaviti onima koji dolaze.

Ky instalacion përbëhet nga fotografi dokumentare që eksplorojnë konceptin e trashëgimisë përmes hapësirës dhe arkitekturës. Paraqiten dy lokacione, identitetet e të cilave formësojnë të tashmen dhe paralajmërojnë të ardhmen. Objektet fetare, institucionet shtetërore dhe simbolet arkitekturore përfaqësojnë trashëgiminë kulturore të trashëguar nga brezat e mëparshëm.

Në të njëjtën kohë, këto hapësira mbajnë gjurmë konflikti, lufte, ndarjeje dhe nacionalizmi. Vepra ngre pyetje mbi marrëdhënien tonë me këtë trashëgimi: a e pranojmë, e refuzojmë apo e riformësojmë atë?

Vepra lë gjithashtu hapësirë për vlera si dashuria, solidariteti dhe bashkësia, të cilat mund të mbeten të pranishme në mënyrë të heshtur në kujtesën kolektive. Ajo fton për reflektim mbi botën që kemi trashëguar dhe botën që do t'u lëmë atyre që vijnë pas nesh.

This installation consists of documentary photographs that explore the concept of heritage through space and architecture. Two locations are presented, whose identities shape the present and foreshadow the future. Religious buildings, state institutions, and architectural symbols represent cultural heritage inherited from previous generations.

At the same time, these spaces carry traces of conflict, war, division, and nationalism. The work raises questions about our relationship to this heritage: do we accept it, reject it, or reshape it?

The work also leaves room for values such as love, solidarity, and togetherness, which may remain quietly present within collective memory. It invites reflection on the world we have inherited and the world we will leave to those who come after us.

PAVLE HRNČIĆ

Pavle Hrnčić je završio osnovne studije kulturologije na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, a trenutno je student master studija filmske i televizijske produkcije na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Radio je na kratkometražnim filmovima, u medijima i u oblasti kulturne produkcije. Aktivno je učestvovao u studentskim protestima, kao i u radu studentske redakcije Blokada Info, gde je delovao kao reporter i producent.

Pavle Hrnčić ka përfunduar studimet bazë në kulturologji në Fakultetin Filozofik në Novi Sad dhe aktualisht ndjek studimet master në Produksion Filmik dhe Televiziv në Akademinë e Arteve në Novi Sad. Ai ka punuar në filma të shkurtër, në media dhe në fushën e produksionit kulturor. Ka qenë i angazhuar aktivisht në protestat studentore dhe ka punuar si reporter dhe producent në redaksinë studentore Blokada Info.

Pavle Hrančić completed his undergraduate studies in Cultural Studies at the Faculty of Philosophy in Novi Sad and is currently a master's student of Film and Television Production at the Academy of Arts in Novi Sad. He has worked on short films, in media, and in cultural production. He was actively involved in student protests and worked as a reporter and producer for the student editorial collective Blokada Info.

Pesma je nastala kao lični dnevnički zapis tokom putovanja i zajedničkog boravka u različitim gradovima. Kroz sećanja na detinjstvo i školovanje, autor se suočava sa pitanjem pripadnosti i sa sumnjom u to šta znači biti „građanin“, u prostoru gde su granice često glasnije od reči.

Poezia është shkruar si një shënim personal ditari gjatë udhëtimeve dhe kohës së përbashkët në qytete të ndryshme. Përmes kujtimeve të fëmijërisë dhe arsimit, autori përballet me pyetje mbi përkatësinë dhe me dyshime rreth asaj se çfarë do të thotë të jesh “qytetar”, në një hapësirë ku kufijtë shpesh janë më të zëshëm se fjalët.

The poem was written as a personal diary entry during travel and shared time in different cities. Through memories of childhood and education, the author confronts questions of belonging and doubts about what it means to be a “citizen,” in a space where borders are often louder than words.

JOVANA TEŠIĆ

Jovana Tešić (Beograd) je vizuelna umetnica koja deluje u oblastima slikarstva, grafike, videa i digitalne umetnosti. Diplomirala je slikarstvo na Akademiji za likovno umetnost i oblikovanje (ALUO) u Ljubljani, nakon prethodnih studija na Fakultetu primenjenih umetnosti u Beogradu. U svom radu istražuje konstrukciju identiteta u digitalnom dobu, kao i odnos između analognog i digitalnog medija. Aktivno izlaže u zemlji i inostranstvu.

Jovana Tešić (2001, Beograd) është artiste vizuale që vepron në fushat e pikturës, grafikës, videos dhe artit digjital. Ajo ka diplomuar në pikturë në Akademinë e Arteve të Bukura dhe Dizajnit (ALUO) në Lubjanë, pas studimeve në Fakultetin e Arteve të Aplikuara në Beograd. Në praktikën e saj artistike, ajo hulumton ndërtimin e identitetit në epokën digjitale dhe marrëdhënien mes mediave analoge dhe digjitale. Ekspozon në mënyrë aktive brenda dhe jashtë vendit.

Jovana Tešić (2001, Belgrade) is a visual artist working across painting, printmaking, video, and digital media. She graduated in painting from the Academy of Fine Arts and Design (ALUO) in Ljubljana, following earlier studies at the Faculty of Applied Arts in Belgrade. Her practice explores the construction of identity in the digital age, as well as the relationship between analogue and digital media. She actively exhibits both nationally and internationally.

AGNESA OSMANI

Interdisciplinarna umetnica, čiji je rad oblikovan iskustvom raseljenosti i potragom za pripadanjem. Godine 1999. sa porodicom je izbegla rat i odrasla u Ujedinjenom Kraljevstvu kao izbeglica, što je trajno uticalo na njenu senzibilnost prema temama doma, brige i isceljenja. Diplomirala je arhitekturu i bavi se Reiki praksom. Kroz slikarstvo, crtež i meditativne procese, njen rad istražuje isceljenje i negu kroz kontrast vibrantnih boja i crno-belih linearnih struktura. Nakon nedavnog povratka na Kosovo, fokusirana je na razvijanje svoje umetničke prakse u lokalnom kulturnom kontekstu, koristeći umetnost kao sredstvo introspekcije i suptilne transformacije.

Artiste interdisciplinare, praktika e së cilës është formësuar nga përvoja e zhvendosjes dhe kërkimi për përkatësi. Në vitin 1999, ajo u largua nga lufta me familjen e saj dhe u rrit në Mbretërinë e Bashkuar si refugjate, një përvojë që vazhdon të ndikojë ndjeshmërinë e saj ndaj temave të shtëpisë, kujdesit dhe shërimit.

Ajo ka përfunduar studimet bachelor në arkitekturë dhe praktikon Reiki. Duke punuar përmes pikturës, vizatimit dhe proceseve meditative, praktika e saj eksploron shërimin dhe kujdesin përmes kontrastit mes ngjyrave të gjalla dhe strukturave lineare bardh e zi.

Pas kthimit të saj të fundit për të jetuar dhe punuar në Kosovë, ajo është e përqëndruar në zhvillimin e praktikës artistike brenda kontekstit kulturor lokal, duke përdorur artin si mjet për introspeksion dhe transformim të heshtur.

An interdisciplinary artist, whose practice is shaped by experiences of displacement and belonging. In 1999, she fled the war with her family and grew up in the United Kingdom as a refugee an experience that continues to inform her sensitivity to questions of home, care, and healing.

She holds a BA in Architecture and is also a Reiki practitioner. Working across painting, drawing, and meditative processes, her practice explores healing through the interplay of vibrant colour and black-and-white linear structures.

Having recently returned to live and work in Kosovo, she is focused on developing her practice within the local cultural context, using art as a tool for introspection and subtle transformation.

LONGING

Longing je zajednički projekat Jovane i Agnese, nastao iz prepoznavanja iskustva raseljenosti i krhke ideje doma. Nastao u periodu zajedničkog boravka, a danas postojeći kroz distancu, radovi nose tragove njihove povezanosti i trajnog dijaloga. Poput svojih autorki, i sami radovi „žude“ za ponovnim susretom u istom prostoru.

Longing është një projekt i përbashkët i Jovanës dhe Agnesës, i lindur nga njohja e përbashkët e përvojës së zhvendosjes dhe idesë së brishtë të shtëpisë. I krijuar gjatë kohës kur artistet ishin së bashku dhe që sot ekziston përmes distancës, veprat mbartin gjurmë të lidhjes së tyre dhe dialogut të vazhdueshëm. Ashtu si autorët e tyre, edhe vetë veprat dëshirojnë të takohen sërish në të njëjtën hapësirë.

Longing is a joint project by Jovana and Agnesa, born from a shared recognition of displacement and the fragile idea of home. Created while the artists were together and now existing across distance, the works carry traces of their connection and ongoing dialogue. Like their authors, the pieces themselves long to meet again in the same space.

